

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Szeptember van.

Búcsúzik a nyártól a világ. Énekelte hajdanán Zámbo Jimmy. Ő persze valamilyen szerelmi történetről mesélt, de azt hiszem nem tévedek nagyot, ha azt feltételezem, hogy az ősz első hónapjáról az egyre fogyó kiművelt emberfőknek inkább jut eszébe Petőfi Sándor Szeptember végén című verse, vagy sok ember számára még inkább a tanévkezdés.

Ahol is Ady Endre szerint: „**ha élet zengi be az iskolát, az élet is derűs iskola lesz.**”

Feltehetjük magunknak a soha meg nem válaszolt kérdést: mire gondolt a költő?

Bizonyára nem arra, amit ma tapasztalunk e hazában, ahol az élet nem szimplán csak jelen van az iskolákban, hanem a politika mocskos mancsaként az oktatás minden egyes mozzanatát uralni akarja.

Persze nem azzal a szándékkal, hogy olyan gondolkodó lángelmék kerüljenek ki az iskola padokból, mint történetesen Szentgyörgyi Albert, Neumann János, Teller Ede, vagy Kertész Imre, hanem a törekvés az, hogy egyformára szabott robotok minél előbb olcsó munkaerőként éljék szimpla életüket.

Hogy ez túlzás? Ma még lehet, de a folyamatok ebbe az irányba tartanak. Mert ahogy a mai kormányzat látványosan, és látható módon sárba tiporja a pedagógus szakma tekintélyét, annak csak ez lehet a vége. Az Orbán rendszernek láthatóan nincs szüksége a nemzet napszámosaira, a lámpásokra (lásd Gárdonyi önéletrajzi ihletésű csodálatos kisregényét), legalábbis az öntudatos, gondolkodó tanárookra. Gondolkodás nélkül pedig nem tanár a tanár. Helyettük dróton rángatott marionett figurákat akarnak.

Gondoljunk csak bele. Ebben az országban olyan tudós emberek voltak pl. az oktatás-nevelés irányítói, mint Eötvös József, Klebelsberg Kunó, Hóman Bálint, Glatz Ferenc.

És ma? Ma 2010 óta történetesen nincs önálló minisztériuma a köznevelésnek, az oktatásnak. Beolvasztották a Nemzeti (Emberi) Erőforrás Minisztériumba, majd a lejőn nem megállva napjainkban egy rendőr miniszter felel a tanuló ifjúságunk jövőjéért.

Ahol a humanista gondolkodás mód helyett a vezénylés, az eligazítás, a katonás rend és a fegyelem a módi.

„*olvasni sem nagyon tanulnak meg a gyerekek, amire voltaképp szükség sincsen, mert elég, ha megértik a jelszavakat és parancsokat. Számolniuk sem nagyon*

ajánlatos, ha fölfognák ugyanis a milliárd fogalmát, elborzadnának, mennyit lopnak el tőlük. Írni csak annyi tudás szükséges, hogy ismerjék az ikszet, amit négyévente a megfelelő helyre kell tenniük. Ezekon kívül nagy hangsúlyt az iskolában a testi nevelésre kell helyezni, meg kell tanítani a kis katonákat lőni, imádkozni, és fennakadt szemekkel szeretni a hont.” (forrás: Rezeda Világa)

Röviden fogalmazva, ott ül tort a dilettantizmus, ahol az oktatás a legnemesebb nemzeti ügy kéne, hogy legyen.

Persze nem a tanárokkal és a tanítókkal kezdték. Most ők kapták/kapják a könnygázt, mert ők vannak a frontvonalban. Korábban a rendvédelmi szerveket vették semmibe, amikor az öntelt miniszterelnök azt ígérte nekik, hogy majd küldi tárgyalni a bohócügyi államtitkárát. Folytatták az ápolókkal, az orvosokkal, a megalázó jogviszonyt rájuk erőltetve, majd a trafikosokkal, több ezer családot megfosztva a megélhetésüktől. Később az akadémiai tagokkal, az egyetemi polgárokkal is fontosnak érezték tudatni, hogy ki az úr a házban?

Nem maradtak sértetlenek a független színházak, a civil szervezetek, a karitatív egyesületek se (lásd Iványi Gábor Evangéliumi Testvérközösségét), mindannyian Orbán Viktor bosszú vezérelte egészségpályás letámadásának következtében. Csak mert önállóak akartak maradni, és nem akartak hűség esküt tenni a NER mellett.

Amikor harminc évvel ezelőtt Csurka István hőzöngve harsogta, hogy „a szakértelem bolsevik trükk” lesajnálva kineveltük, ma a szellemi utódai a mindennapi gyakorlat szintjére emelték ezt a nézetet.

S a társadalom nagy része benuktan figyelni az eseményeket. Vagy alámerül, vagy menekülő útvonalat keres, vagy – főleg a fiatalok többsége - elhagyja az országot.

Azzal kezdődött ez a kis dolgozat, hogy búcsúzik a nyártól a világ. Hogy nekünk ebben a kis országban mitől kell még búcsúznunk, az a jövő nagy kérdése.

Hogy honnan tudnánk erőt meríteni a változtatáshoz, nehéz megválaszolni.

Talán az segít a forradalmi hangulat elérésében, ha ismét Adyhoz fordulunk, aki a fent idézett versét így fejezi be:

*Föl, föl, fiúk, csak semmi félelem.
Bár zord a harc, megéri a világ,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.*

Sz.J.

A Képviselőtestület tagjai, akik esküjükben arra tették fogadalmat, hogy „tisztségemből eredő feladataimat Balatonföldvár fejlődésének előmozdítása érdekében lelkiismeretesen teljesítem.”

Holovits Huba polgármester (FIDESZ-KDNP)

Pappné Molnár Veronika (FIDESZ KDNP)

dr. Kovács Zsolt (független)

Kovács Emőke (FIDESZ-KDNP)

Olsovsky-Kovács Alexandra (FIDESZ KDNP)

Babina Éva alpolgármester (független)

Veres Zsolt (FIDESZ KDNP)

MEG KELL VÉDENÜNK A BALATONT

Interjú Keresztes László Lóránttal az Országgyűlés Fenntartható Fejlődés Bizottságának az elnökével
Az interjút Szendefy Mária készítette.

Sz.M.: *Mit jelent a számodra a Balaton?*

K.L.L.: Egyrészt gyermekkorom legszebb nyári élményeit, hiszen édesapám testvérének pici fonyódligeti nyaralójában sok időt tölthettünk. Másrészt azt a tájat, amire minden magyar büszke lehet, és ami mindannyiunk legféltettebb természeti kincse.

Sz.M.: *Hogy látod a Balaton jelenlegi helyzetét ökológiai, természetvédelmi szempontból?*

K.L.L.: Elkésérítő és egyben végtelenül felháborító. A mohó, sokszor kormányközeli vállalkozók lassan körbe építik a Balatont. Nincsenek tekintettel sem a tájképre, sem az élővilágra, sem a hagyományainkra, a balatoni nyaralás kereteire. A legszörnyűbb példa talán az a sokéves küzdelem, ami a Club Aliga körül folyik. Ott már arra vetemedne a beruházó ha hagynák, hogy a többmillió éves, nemzeti jelképünknek tekinthető magaspartot is részben elpusztítsa. Hasonlóan megdöbbentő a földvári „strandkikötő” is.

Sz.M.: *Mit tudsz tenni parlamenti képviselőként ezek ellen?*

K.L.L.: A legfontosabb az együttműködés, és a helyi civilek küzdelmének támogatása, a figyelemfelkeltés. Többször jártam Aligán, folyamatos kapcsolatban vagyok az Aligai Fürdőegyesülettel, még önkormányzati testületi ülésre is elmentem, hogy együtt gyakoroljunk nyomást a falu érdekével szemben eljáró polgármesterre és képviselőkre. Balatonföldváron is jártam nemrég, Herényi Károly – a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke- tájékoztatott az itt zajló kikötőépítésről, sajtótájékoztatót is tartottunk. A legfontosabb a figyelemfelhívás, az, hogy elvigyük a híret sok-sok magyar családhoz, hogy mit művelnek a Balatonnal, közös kincsünkkel. Az embereket nagyon foglalkoztatja ez, szerte az országban: volt olyan eset idén nyáron, hogy egy a parton, élőben felvett egyszerű videónkat rövid idő alatt háromszáz-ezren tekintették meg. A parlamenti felszólalások tartalma is rendre bekerül a híradókba. De parlamenti képviselőként természetesen élünk törvényalkotási, és jogi eszközökkel is.

Sz.M.: *Milyen javaslatokat vittetek a törvényhozás elé?*

K.L.L.: A legfontosabb követelésünk az, hogy azonnali hatállyal meg kell szüntetni a „nemzetgazdaságilag kiemelt beruházás” nevű gyalázatos eljárást. Ennek érdekében népszavazási kezdeményezéssel is éltünk. Ezenkívül azonnali építési moratóriumot rendelnénk el a parttól számított 50 m-en belül. Amíg nincs megfelelő társadalmi egyeztetés és konszenzus arról, hogy mi való, és mi nem való a Balaton partjára, addig elfogadhatatlan a nyakló nélküli építkezés. Ezenkívül további vitorlásokikötőket csak olyan, kellő körültekintéssel végzett környezetvédelmi hatástanulmányt figyelembe véve javasolunk, ahol nem csak az új, létesítendő kikötő környezeti hatásait, hanem a tervezett, és a már meglévő kikötőknek a Balaton ökoszisztémájára gyakorolt együttes hatásait is vizsgálja. Figyelembe kell venni a mólóépítés miatti áramlási, iszaplerakódási hatásokat, a nádast és a természetes parti élővilágot, az eddigi parthasználatot érintő, továbbá a tájképi szempontokat is.

Sz.M.: *Mi lett a népszavazási kezdeményezés sorsa?*

K.L.L.: A kezdeményezésünket 7:7 arányban, a fideszes elnök szavazatával utasította el a Nemzeti Választási Bizottság. Természetesen fellebbezünk a Kúriához, és bízunk benne, hogy végül megvalósul a referendum.

Sz.M.: *Zárszóként. Mit üzennél a Balatoni lakosoknak, nyaraló tulajdonosoknak, civil egyesületi tagoknak?*

K.L.L.: Azt, hogy ne adják fel, érdemes küzdeni. Az Aligai Fürdőegyesület és a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület nagyon komoly sikereket ért el az egyes engedélyek bírósági megtámadásával, ezt a munkát folytatni kell.

Az Országgyűlésben akkor tudunk nyomást gyakorolni a fideszes politikusokra, ha érződik, hogy a helyiek, a nyaralók, és a magyarok többsége ebben a kérdésben a Balaton védelméért sorakozik fel.

Viharos nyár van mögöttünk! Önkormányzatunk a nyári rendkívüli ülésein, ahonnan a helyi TV nyilvánossága ki van zárva, módosította a HÉSZ-t, így akarja lehetővé tenni az e-kikötő befejezését, 350 millió forintos hitelfelvételről döntött, percek alatt mélyen áron alul egy NER közeli vállalkozónak eladták Balatonföldvár koronaékszerét, a Vitorlás Klubot. Mindezekről eszükbe sem jutott megkérdezni Földvár polgárait. Vajon mit szólnak a legújabb hitelfelvételhez, városuk totális eladósodásához? Vagy tetszik-e nekik a templomunk mögött épülő, egyáltalán nem odaillő új Kult-kikötő, ami már több, mint egymilliárdba kerül? Akarnak-e luxus vitorláskikötőt a Nyugati strandra? Támogatják-e a Vitorlás Klub viharosan gyors, áron aluli elherdálását?

A polgármester szerint a helyieknek ilyesmihez semmi közük. Nem kíváncsi a véleményükre. Őt megválasztották, szerinte ez azt jelenti, hogy öt évig azt csinál, amit akar. Ebben az ostobaságban partnerei a fideszes képviselők, akik vita és kérdések nélkül szavazzák meg átgondolatlan, jövőnk felé előterjesztéseit. Pedig csak az önkormányzatokról szóló törvényt kellene elolvasni, amely kimondja, tulajdona a város közösségének van, az önkormányzat legfeljebb vagyongazdálkodó. A polgármester újságírói kérdésekre azt válaszolta, szabad a vásár, a kikötőépítés nem érdekli a földváriakat. A polgármester téved! Dehogy nem érdekli! Két, bíróság előtt elbukott önkormányzati és kormányhivatali engedélyezési eljárás után, a két hivatal harmadjára is belevágott a már félig kész kikötő legalizálásába, az engedélyek utólagos kiadásába. De okulva a bíróság elmarasztaló ítéletéből, most nem másfél nap alatt, a nyilvánosság teljes kizárásával kezdtek bele, hanem 21 napot adtak lakossági észrevételek megtételére! És lássunk csodát, ellentétben a polgármester véleményével, miszerint a kikötőépítés senkit sem érdekel, 174 Balatonföldvárért és a Nyugati strandért aggódó polgártársunk tollat ragadott, vagy leült a gépe elé, és leírta véleményét. És egy sem

Százhetvennégy bátor ember, mint komoly társadalmi erő

dicsérte a kikötőépítést. Maga a kormányhivatal is elismerte, hogy ez az aktivitás igen komoly társadalmi erő.

Ezzel az aktussal Balatonföldvár polgárai ékes bizonyítékát adták politikai, közéleti nagykorúságuknak. Van véleményük, amit névvel és címmel (!!!) vállalnak. Hangot adnak akarataiknak. Itt nálunk, helyben megkezdődött egy olyan társadalmi folyamat, ami kitörés a „tanult tehetetlenség”(Martin Seligman) társadalmi csapdájából. A tanult tehetetlenség az önbecsülés és önbizalom teljes hiánya. Az az állapot, amikor a társadalom tagjai mindenbe beletörődve úgy látják, erejük elfogyott, se a saját se a társadalom helyzetén nem tudnak változtatni. Beleesnek a „hallgatás spiráljába”. (forrás: E. N. Neumann). Erre épül Orbán, a Fidesz és a NER évtizedes garázdálkodása. Ezért mondhatja Orbán, hiába van Magyarországon az EU-ban a legmagasabb infláció, a legnagyobb szegénység, a legkomolyabb gazdasági visszaesés, csak a magyarok és a szerbek bíznak vezetőikben. A háborús infláció orbáni hazugságára maga Ukrajna cáfol rá, a saját 8%-os inflációjával, ami pont a fele a miénknek. A háború ellenére Kijev 2,2 %-os GDP növekedésről számol be, míg a miénk ennél kicsivel jobban csökkent!

A magyar és a helyi társadalmunknak kezd elege lenni az orbáni hazudozásból, és helyi értékeink elherdálásából. A Fideszben nagy a hallgatás. Kötcse is hallgat, elfogytak az orbáni politikai lözungök. Itt az ideje, hogy a magyar társadalom magára találjon. Nem sokat, de nem is keveset kell tennünk ezért! Csak annyit, követnünk kell a 174 lelkiismeretes és öntudatos polgártársunk példáját. Tollat kell ragadnunk, le kell ülnünk a számítógép elé, és el kell mondanunk a véleményünket. Ezen múlik hazánk, Magyarország és szűkebb hazánk, Balatonföldvár, a gyerekeink és unokáink jövője. Mennek-e, vagy maradnak? Hajrá Magyarország, hajrá Balatonföldvár!

H.K.

„Ők akik megvédik a magyar gyerekeket”

A HELKA és a KELÉN testvérhajók történetéhez

A MAHART Balatoni Hajózási Üzemigazgatóság, később Leányvállalat a Mahart cégcsalád egyik tagjaként az 1970-es, 1980-as években nem rendelkezett teljes önállósággal, így a hajópark korszerűsítésének módozatairól sem dönthetett. A növekvő turistaforgalom kiszolgálására nagyobb befogadóképességű hajókra volt szükség, így a Dunai Vasműbe szánták a régi hajók egy részét. A KELÉN-t a hajós társadalom mentette meg. A németek elől a Balatonba süllyesztett hajót később kiemelték, majd 1991-re teljesen újjáépítették, és forgalomba helyezték. A HELKA túlélésének az a története, hogy a hajózási társaság és Balatonfüred eredeti egyezsége értelmében a hajó Füredre került azzal a céllal, hogy hajózási múzeum lesz belőle. A szükséges anyagiak hiányában ez a terv nem valósult meg, ellenben népszerű vendéglátó helyként üzemelt sokáig.

A rendszerváltoztatást követően a hajózási vállalat igazgatója, dr. Kopár István és Balatonfüred első szabadon választott polgármestere Simon Károly megegyezett a hajó visszaadásáról - emlékezetem szerint a város nem kért érte pénzt - amennyiben a felújítás elvégzését vállaljuk.

Ezt készséggel megtettük, és másfél évnyi munkát követően régi szépségét visszanyerve a balatoni flotta ékessége lett, és az a mai napig is.

Örök és felejthetetlen emlék, hogy amikor 1994-ben a motor nélküli HELKA vízre került és átvontattuk Siófokra, a régi hajós generációból aki még élt és mozgásképes volt, mind várta a siófoki érkezést, a közönség megtapsolta, az öreg hajósok megkönnyezve, de boldogan látták a külsejében igencsak megviselt öreg hölgy „hazatérését”. Öreg hölgyet írok, hiszen Fáy András regéje -mondája szerint Kelén volt az ifjú vitéz, és Helka a gyönyörű lány, akik azután nevüket adták a két szép balatoni hajóhoz. Egyébként a XIX. század végén Baross Gábor „vasminiszter” által támogatott balatoni hajózási társaság 1889-ben építette meg az első KELÉN névre keresztelt hajót, majd miután két év múlva elkészült újabb két hajó, a monda alapján a KELÉN és a HELKA nevet kapták, az eredeti KELÉN-t pedig átkeresztelték a miniszter tiszteletére BAROSS csavargózásra.

*Dr. Horváth Gyula
volt Bahart dolgozó (1971-2013)*

Olvasói levél a Fesztiválból

Balatoninak születtem..... és 78 éve együtt élek a Balatonnal. Hol itt, hol ott. Ahogy az élet hozza. Siófok, Akarattya, és pár éve földvári vagyok, mert beleszerettem.

Figyelem a régieket is, mindenhol sok a barát, ismerős, és hasonlítgatok is. Persze úgy, hogy ez a legszebb, a legjobb.... Ami egyébként nem túlzás. Mert tényleg különleges hely. Patinás, bájos, csendes, a déli part legjobb strand adottságaival. Szép a régi kikötő, a Kvassay sétányról a naplemente. Nyaraló paradicsom. Ezért választottam hat éve a Fesztivál társasházat.

Kora tavasztól, késő ősziig itt élek, itt a tartózkodási címem, és mint vérbeli földvári, a közéletbe is beletűöm az orromat.

Lehet, hogy egy kicsit jobban is, mint az egy nyaraló tulajdonostól kívánatos lenne. De erre szoktam mondani, "érted haragszom, nem ellened". Mert sajnos az évek folyamán gyűlnek a rossz szájízt kiváltó jelenségek. Is.

Hat éve, szinte állandó látogatói voltunk sokad-maggal a Kult-kikötőnek. Nívós darabok, kiváló színészek, remek koncertek. Egyedülálló volt a déli parton. Na jó. A székek néha összetörtek, a színpadi eszközök is lehetnek volna korszerűbbek, de ettől még mi örömmel látogattuk.

Majd jött a hír, korszerűsítik. Örültünk is, és azt gondoltuk, megéri a kis várakozást. Azóta várakozunk. A többi település kihasználta a lehetőséget a produkciók átköltöztek, és egyre nagyobb sikerrel működnek. Ezt már nehéz lesz vissza szerezni. Pedig ez valódi attrakció volt a maga idejében.

Helyette új attrakciót ajánlanak. Yacht kikötőt. Már akinek. Mert a Nyugati Strand látogatói, a nyaraló tulajdonosok, a Fesztivál, a Neptun társasház tulajdonosainak többsége nem

igy látja. Mivel több évig éltem állandóan a Balaton mellett, tapasztalatból ismerem a helyi lakosok fürdés és vízisport igényét. Nem azonos a nyaraló tulajdonosokéval. Ez természetes. Többszörösét fizetjük az adónak, ennek fejében igényeljük hogy a jogaink ne csorbuljanak. Azok a jogok, amiket törvény biztosít. Mi meg még ezen felül is igényelnénk a beleszólás lehetőségét, hogy a befizetett adó többletünk a mi érdekeinket IS szolgálják.

Jogtisztelő, jogkövető állampolgár vagyok. A Yacht kikötő létesítése kapcsán olyan tapasztalataim születtek, melyek megrendítették a bizalmam mind a helyi, mind a magasabb szintű választott tisztségviselőkkel szemben. Törvények semmibe vétele, cinizmus, és leginkább a közöny az élhető környezetünk megóvása érdekében. Akinek nem fontos négy szép fenyőfa a kikötő bejáratánál, a Nyugati strandon a gesztenye és platánfa, akinek nem fáj a szíve a központban a kivágott fákért, hanem a sivár, tájba nem illő épületekben, a ronda köszorásban látja a haladást, az valóban lokálpatrióta? A magán kikötő luxus yachtjai váltják majd ki a várost az adósságszpirálból?

(Figyelemmel kísérem a siófoki polgármester rendszeres, nyilvános beszámolóit pénzügyekről, fejlesztésekről. Ott sem egyszerű, de nincs hitelük. Tartalékuk is van.

Meggondolják, hogy mit adjanak el, és mit vegyenek.?)

Nagy ívű ígéreteket hallottunk, kiállítási csarnokról, korszerű színpadról, meg azt is hallottuk, hogy Földvár a jómódúak nyaraló helye lesz.

Csak azt nem tudom, hogy azoknak is jó lesz így? Velem meg az a baj, hogy hat éve szebb, kedvesebb, szerethetőbb városba jöttem...

Most ez van. És holnap?

Papp Gabriella

Közéleti gondolatok higgadtan, kritikusan és önkritikusan

Oda jutottunk, hogy a pártok szerepe az emberek megítélése szerint csökken, a civil szerveződések viszont erősödnek.

No persze ez nem egy egyenes vonalú folyamat, mert egyrészt mind országos, mind helyi szinten igyekeznek ellehetetleníteni az alulról jövő építkezést.

Mindezek tudatában nekünk földvári mosolygóknak egy dolgunk kell, hogy legyen: világos céllal, tiszta szándékkal, tisztességes körülmények között készülni a 2024. júniusában esedékes önkormányzati választásra.

Egyesületünk 2019-ben alakult, azóta vagyunk jelen a helyi közéletben, amit az emberek főleg a már lassan 4 éve havi rendszerességgel ingyen kézbesített Mosolygó Lapja révén érzékelhetnek. Nyilván vannak olyanok, akiket ez nagy mértékben zavar, vannak akik közömbösen tudomásul veszik, de örömeinkre szolgál, hogy gyarapszik azok száma, akik biztatnak bennünket, és nem csak remélik, hiszik is, hogy tevékenységünk hatással van/lesz Balatonföldvár jövőbeni életére.

Legyen szabad ezen a ponton némi szerénytelenséggel rögzíteni, főleg azok számára, akik nélkülünk is el tudnák képzelni az életüket, hogy mi így képzeljük az együttélést, a közösségi létet, hogy saját költségen (és persze főleg egyéni adományok segítségével) létre hoztunk, betettünk a közösbe valamit, még szerénytelenebbül életet leheltünk a hétköznapokba.

Sok egyéb mellett tisztelgő megemlékezéseket olvashattak a helyi közéletben elismert munkát végző már eltávozott emberekről, akikről az Önkormányzati Hírlevél méltatlanul elfeledkezett.

Azt már csak „halkan” jegyezzük meg: ismerünk olyan fizetett tisztségviselőket, akik ennél jóval kevesebbet tettek le a köz asztalára, holott feladatuk lett volna.

Miért is fontos nekünk a közös ügyeinkről írni, beszélni? Azért mert ezek társadalmi alapjogok. A szólás szabadsága különösen fontos, mert a társadalom, a szűkebb közösség, nagyrészt ennek segítségével tarthat tükröt a hatalomnak. Véleményeket közvetít, és pusztá létezése keretek közt tarthatja a hatalmat. Nos, ezért van az, hogy a balatonföldvári városvezetés olyan nagyon rosszul éli meg, hogy a településen egészen példátlan módon van egy független fórum, amelyik nem az ő kottájukból játszik. Meg is tesz mindent azért, hogy ez a csoport besározzódjon, és lehetőleg szűnjön is meg. „Hazugság lapja”, mantrázza az Önkormányzat minden fórumon és eszközön. Nyilván nem saját pénzen, teljes apparátussal, ügyvédi irodával megtámogatva. Helyreigazításokkal, sajtóperrel bombáznak bennünket, olyan ügyekben, melyek egy normális világban akár értelmes és tartalmas párbeszéd formájában is tisztázhatók lennének.

Négy ilyen estünk volt, melyek úgy végződtek, hogy eleget tettünk a helyreigazítási kérelemnek. Nem azért, mert hamut szórtunk a fejünkre, és mélységesen szégyelltük magunkat, mert félrevezettük volna a kedves olvasót, hanem azért, mert NEKÜNK nincs pénzünk ügyvédekre.

Érintőlegesen a négy történet, mindenki eldöntheti, hogy indokolt volt-e az a mód, ahogy a városvezetés reagált írásainkra?

- Elbontották 2016-ban Bahart Kikötőben a WC-t. Hogy ki és milyen szándékkal döntött így, arról nekünk ugyanaz a véleményünk, mint a földváriak többségének, amit most nem írunk meg. Ennél fontosabb kérdés számunkra, hogy az kinek a felelőssége, hogy Balatonföldvár „nyári városközpontjának” szánt, turisták tömegei által méltán kedvelt kikötőben és üzletsoron nincs kulturált egészségügyi építmény. Hiszünk benne, hogy a választópolgárok erre a kérdésre is megadják a választ jövő júniusában.

- Szóvá tettük, hogy a polgármester szolgálati autójával kapcsolatban minőségi cserét hajtott végre, ami szerintünk nem hordozta a visszafogottság jelét.

- Tavaly decemberében azt „jövendeltük”, hogy megszűnik a labor és az éjszakai világítás. Mindannyiunk szerencséjére nem így lett, de, hogy voltak ennek jelei, azt a testületi ülések jegyzőkönyvei alapján a figyelmes polgárok könnyedén tanúsíthatják.

- Legutóbb azt igyekeztünk bemutatni, hogy milyen költségaggdálkodás mellett igyekeznek működtetni a városunkat, illetve a környező településeket. Itt némi vita kerekedett a számok körül, és igazunkat csak a Kaposvári Törvényszéken tudtuk volna megvédeni, amire megint nem volt forrásunk. Megtanultuk a leckét, legközelebb lelkes kutató munka helyett csak annyit írunk, hogy pl.Szántód rendezett, Balatonföldvár meg nem az, talán erre a véleményre nem lesz oka olyan hirtelen rárepülnie a bíróságnak.

A fentiekben vázolt tevékenységünkre Orbán Viktor legjobb tanítványaként olyan megfogalmazások és minősítések kapnak nyilvánosságot az Önkormányzat részéről, ami méltatlan mind a számunkra, mind az ő részükről. Pl.:

„Néhány tucat, Soros pénzből finanszírozott, már többször hazugságon kapott, levitézlett helyi ellenzéki hasonszórú és életkorú társai politikai érdekek által vezérelten akadályoznak egy beruházást.”

„Mosolygók már többször bizonyították, hogy nem ismerik a mondást miszerint nagyon nem mindegy, hogy az okos hülyeskedik, vagy a hülye okoskodik, főként közügyeket érintő kérdésekben.” Az hogy a balatonföldvári Önkormányzat hivatalos lapjában lehülyéznek tisztet, dolgozó, következőképpen adófizető választópolgárokat, ehhez konkrétan nincs joguk. Indítsunk sajtópert személyiségi jogaink megsértéséért?

Nem indítunk! Nem csak pénzhiány miatt, hanem mert meggyőződésünk szerint a független magyar bíróság helyett a balatonföldvári emberek 2024-ben bölcsebb ítéletet hoznak.

Mindezekkel arra szeretnék rámutatni, hogy az előljárásságnak nem egy-egy írásunkkal kapcsolatban vannak sérelmei, hanem az újság pusztá létével. Tűrhetetlennek tartják, hogy a településen van fóruma más véleményeknek, más meglátásoknak. Ezt erősíti az a gyakorlat is ahogy számtalan földvári lakost kitiltottak a város hivatalos facebook oldaláról. Ez nagyban sérti a szabad véleménynyilvánítás és a sajtószabadságot, mint alapjogot. Ha tévedtünk, hibáztunk, azt mindig helyretettük, és ettől nem mi vagyunk a hazugok. Nem vagyunk profi politikusok, profi újságírók, így nem esik nehezükre bocsánatot sem kérni, de alapjogainkhoz ragaszkodni fogunk, akárhányszor is „hazugoznak” le minket hazug módon! Szabad sajtó nélkül nincs szabadság, se civil élet!

K.P.-Sz.J.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke
Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Csőszt Gergő, Herényi Károly, Horváth Gyula, Kárpáti Péter, Mile Andor, Papp Gabriella, Szabóné Szendefy Mária, Szabó József.

Ingyenes kiadvány

Magyarázom a bizonyítványom

(Karinthy után szabadon)

Hát, először is: ez még nem végleges bizonyítvány ez csak afféle lenyomat, amit ideiglenesen kiosztottak. A többiek tényleg megkapták a magukét, de az enyémet fel kellett küldeni a minisztériumba, mivel súlyos tévedések derültek ki, amiket orvosolni kell. Igen. Egyenesen a járási és nézési igazgató fog foglalkozni az esettel, tankerületi ülésen. Az osztályfőnök úr, mikor ideadta nekem a bizonyítványt, beszédet tartott, kicsit zavarban volt, és tiszteltette a Papát. Kérlek, kedves Tiborcz – mondta, – közöld nagyrabecsült Szüleiddel, miszerint sajnálatos tévedés történt bizonyítványoddal, hibás tételek csúsztak bele. Az aktuális, ám elavult rendelet szerint sajnos így is ki kell adni a bizonyítványt, de könyörgök, tudasd velük, miszerint ez egy olyan okirat, aminek az adatai nem jelentenek semmit, akárcsak egy KSH-jelentés. Ne haragudjanak ezért a tévedésért, nyomatékosítsd kérlek, hogy ez csak formáság, az igazi bizonyítványt hamarosan kiállítja a Propagandaminisztérium. Az államtitkár személyesen írt a Nemzeti Emlékezet Bizottságnak, találják ki, hogy került bele például matematikából ez a... ez a... szám, vagy mi, és töröltessék. Tudniillik a matektanár csak helyettesít nálunk, nem is osztályozhat, mert előbb vizsgáznia kell ideológiából. Ő csak helyettes osztályzatot adhat, majd ha letette a vizsgát, akkor a nemzetstratégiailag kiemelkedően fontos bizonyítványokban korrekcióra kerülnek a jegyek, ám addig marad bentlakásos továbbképzésen. Most egyelőre kéreti a Papát, ne tessék feljelenteni többször, fel is hívná bocsánatot kérni, de nem engednek neki több telefont már, így csak üzeni, hogy mindenből kiválóra feleltem, nem csak pártos és pártatlan számokból. Történelemből idén ismételtünk csak, a Nyolc Évet vettük megint, a többit épp átírják. Fizika? Hát fizikából már novemberben feleltem, kérdezte a Föld mozgását, mondtam, hogy Felcsút körül, hogy előre megy, nem hátra, epileptikus pályán, mi meghosszabbítható akármeddig, gyújtópontjában a Nappapa domborodik, és ez az Ő érdeme egyedül, de ekkor a mellettem ülő fiúval összetévesztett, akinek a nagyapja egy geci, és nekem írta be véletlenül. Szóltam, a tanári kar megnézte a noteszt, mondták, hogy tényleg ki kell igazítani, mert ebből a kormánynál kellemetlenségek támadnak, nagyon kértek, hogy ne firtassam a dolgot most egyelőre, és tegyem meg nekik, hogy beleegyezem a kétharmadba, választások után kijavítják, száz százalék, és nem is kell felelni se többet, semmiért. A jelest mindjárt be is vezették a születési bizonyítványomba, a Nemes Jelest pedig ki. Kémia? Nem volt az idén. Nem működik. Schutzbachnak pikkje van rám tenderelméletből, arról nem tehetek. A határozatlan együtthatóval kellett megoldani az egyenletet, kihívott, és akkor megmondtam, hogy beszorzom másféllel, hogy mindenki jól járjon, és kiesik az ismeretlen, de persze nem esett ki, mert Soros, csakhogy ezt Schutzbach nem tudta, mire megmondtam, hogy hogyan kellett volna, elszégyellte magát, és azt mondta, hogy üljek le, majd őt is leültették, azóta pikkje van rám. Hazafias életerzésből ötös lettem, mert végig-aludtam a félévet, önszorgalomból felmentettek, azt skandálták: elég volt! Testnevelés? Árokásás, kidobó, pénztalicskázás kitűnő lett mind. Csak a vezetéknevet tessék aláírni... a másikat úgyse tudja senki. De mostanában ne tessék bemenni az iskolába... leszakadt a plafon... Most átalakítják... nincs plafon... nem lehet bemenni...

Történelmi elmélkedések

Az alábbi írás nem saját kútfőből született, hanem a válasz.hu oldalon megjelent „Félnetek jó lesz” c. hosszú írás érdekesebb és fontosabb megállapításait kivonatoltuk:

A közép-európai együttműködés szempontjából az elmúlt évek legpusztítóbb írása jelent meg a szoros központi kontroll alatt működő Magyar Nemzetben. Eszerint az 1968-ban szovjet parancs nyomán a Kádár János utasítására Csehszlovákiába bevonult Magyar Néphadsereg elérhette volna a revíziót. Kollai István Közép-Európa-szakértő, aki 2010 és 2015 között a Pozsonyi Magyar Intézet igazgatója volt, úgy látja, hogy a magyar állam az elmúlt időkben mintha tudatosan sértegette volna szomszédait, leépítve ezzel a sokat emlegetett közép-európai együttműködés lehetőségeit. A jelenség mögött felsejlik a Horthy-korszakra jellemző politika, amely az országunkat erősen radikalizálva a katasztrófa felé sodorja Magyarországot.

Létezik 2010 óta egy un. magyar Közép-Európa-doktrína, amely így szól: lehetőleg ne szítsunk vitákat a szomszéd népekkel, keressük a közös pontokat és csökkentsük a kulturális távolságérzetet. Így nemcsak a közös fellépés lehetőségét teremtjük meg, de a külhoni magyar közösségek biztonságát is szolgáljuk.

Ez a „békés Közép-Európa-doktrína” a 2015-ös migrációs válság idején háttérbe szorult, az összetartó erő a közös kulturális örökség (keresgelése) helyett a közös ellenség lett (úgy mint „migránsok és támogatóik”). Ez már nem akart egy szerethető Közép-Európa lenni, inkább „lótolvajok szövetségévé” vált.

Magyarország aztán tovább radikalizálódott az orosz-ukrán háború kitörésekor, a választás megnyerésének ára (békepártinak mondott potyautasság; védje meg Közép-Európát mindenki más) a térségen belül is meginduló elszigetelődés lett. Amit az utóbbi időkben Magyarország mintha tudatosan erősítene.

Csupán néhány példa az elmúlt időszak konfliktusaiból: Orbán Viktor Nagy-Magyarország-sálat viselt egy tavaly novemberi futballmérkőzésen; azzal tromfolta a román diplomáciát Tusványoson, miszerint Erdély nem román területi egység; de még a horvátoknak is jutott egy koki (elveszett tengereink emlegetése) – hogy Ukrajna szuverenitását kétségbe vonó kijelentéseket már ne is említsük. A Magyar Nemzet [véleménycikke](#) a legújabb mélypont. A lekezelően „tót atyafiakat” emlegető publicisztika szerint 1968-ban a Csallóköz visszacsatolását kértemelte volna a Magyar Néphadsereg, és állítása szerint a helyi lakosság Kádár János bevonuló katonáit felszabadítóként ünnepelte.

Az írással a legfőbb gond, hogy utólag is Vladimir Mečiar érvelését hitelesíti.

Az 1993 és 1998 között regnáló nacionalista szlovák miniszterelnök mondogatta azt, hogy az 1968-as magyar részvétel a prágai tavasz elfojtásában az 1938-as bécsi visszacsatoláshoz mérhető támadás Szlovákia ellen. Ezt a magyarelleses vádat még a szlovákok is lehurrogták. A most megjelent magyar véleménycikk azt üzeni a Horthy-kor patetikus publicisztikai nyelvezetén: Mečiarnek volt igaza, mi készen állunk ilyen tettekre, illetve, hogy „félnetek jó lesz”.

A prágai tavasz leverésére bevonuló magyar tankokat egyébként – idősebb szlovákiai magyarok visszaemlékezései ezek – sok magyar településen kövel dobálták meg. Az akkori [pozsonyi magyar konzul szerint](#) a „magyar és szlovák lakosság között a korábbi éles feszültségek csökkentek, szinte egység jött létre az okkupáció ellen”. Érsekújváron figyelmeztető lövéseket is le kellett adnia a magyar katonáknak, hogy a feldühödött helyi (magyar és szlovák) lakosság gyűrűjéből kikeveredjenek.

Az országhatárok és azok megváltoztatásának témájában olyan játszi könnyedséggel dobunk be egy-egy mondatot a közép-európai beszédterbe, mintha egyik szomszédunk ellen nem a történelmi nosztalgiákra hivatkozva indítottak volna másfél éve támadást.

Oroszország ugyanis részint historikus érvekkel igyekezett igazolni agresszióját, ami még érzékenyebbé tette ezt a kérdést, és amit a magyar állami politika és újságírás jelentős része láthatóan nem érzékel. Mindezt szomszédaink valamiféle újjáéledő magyar agresszivitás kifejeződésének látják, s ennek megfelelően reagálnak. Ilyen előzmények után már érthető, hogy pl. az atlétikai világbajnokság VIP-páholyában augusztus 20-án nemhogy a nyugati, de a közép-európai államok vezetői is hiányoztak. Be kellett érniük a Magyarországgal érdemi kereskedelmi forgalmat nem bonyolító, számunkra semmilyen stratégiai érdeket nem jelentő ázsiai „vörös kánságok” vezetőivel.

Senki ne gondolja, hogy az elsősorban hazai közönségnek szánt szlovák-, román-, ukránellenes hergelések nem jutnak el a szomszéd népekhez! A Magyar Nemzet fent idézett cikkéről lényegében az [összes szlovák sajtótermék](#) beszámolt, és a Facebookon végigfutott a cikk szlovák nyelvű összefoglalója.

A cikk emiatt is kimeríti a közösség elleni izgatás fogalmát: a szlovákiai magyar közösség elleni izgatását, hiszen ők kerülnek a „revizionista ötödik hadoszlop” cseppet sem kellemes szerepébe. Ne legyen senkinek kétsége, egy ilyen sajtópolémia nekik a legrosszabb!

A radikalizálódás okai

Elemzői szemmel számunkra az az igazán érdekes kérdés, miért van bekódolva ezekbe a nemzeti vagy jobboldali névvel illelhető politikai életciklusokba (a világháborúkba torkolló dualista és Horthy-korszakba, most meg a huxit felé tartó Orbán-érába) a radikalizálódás, az elszigetelődés, a kisodródás. Nyilván a legfőbb ok a hatalommegtartás a külső erők hibáztatása és démonizálása révén, amivel szemben a kormányelit védelmezőként tudja megjeleníteni magát.

De mintha lenne más ok is, amire a fent idézett Magyar Nemzet-cikk is példa: kinevelődik egy új „középelit”, amely tényleg hisz mindebben. Magyarországon az illiberális fordulatkor és migrációs válságkor (2014-2015) hirdették meg az „új jobboldal” programját, aminek a feladata a túl meghunyászkodónak tartott, „régijobboldali” értelmiségi holdudvar kisöprése volt.

A kisöprés sikerült, az új jobboldal köszöni jól van, de valódi neve az, hogy szélsőjobboldal. A kisodródás, izoláció, ön- és közsorsrontás történelmi párhuzamai elég erőteljesek.

1914-ben egy uszítóan nemzetiségellenes sajtón szocializálódott tömeg követelt háborút Budapesten. Teljesen mindegy, hogy Tisza István épp akkor nem akart háborút, a mozdonyt előtte a kormányelit jól befűtötte. 1941-ben a revíziós jelszavakon és a numerus claususon évtizedekig szocializálódott katonai és politikai elit erősen toltá bele a háborúba az országot, noha például a belépés ellen öngyilkossággal tiltakozó Teleki Pál pontosan látta ennek tragédiáját. Ma ez a veszély a huxitban jelenik meg: ha így megy tovább, de facto kilépünk az Európai Unióból, ha de jure tagok maradunk is.

Emlékeztet, hogy amikor először 2021-ben a huxit lehetőségéről értekezett egy kormányhű politológus, még meghökkenést és ellenkezést váltott ki írása, ma pedig rendszeresen beszélnek hasonlókról, felzúdulás nélkül. Hozzászokunk a radikalizálódó közhangulathoz, elveszítve a vele szembeni ellenállóképességet, természetesnek tekintve azt. Pedig a kilépés nyilván nem érdeke a kabinetnek, de úgy általában a perifériára szorulást mintha a kormányelit sem bánná. Legalább lehet hivatkozni arra, hogy minket mindenki bánt.

Ez a középelit feltehetően csak egy dologból ért: az erőből. Csak remélni tudjuk, hogy most nem sodorjuk magunkat olyan végzetes, katasztrófális izolációba, mint történelmünk során már oly sokszor.

Sz.J.

Ön is tudja?

- Hogy a szirén hangú magyar miniszterelnök mit szónokolt? "Háborús időkben nem mindegy, hogy az emberek a megtakarításaikat hol tartják. Ilyen nehéz helyzetben az segít az országnak, aki a megtakarításait államkötvényben, vagy kincstárjegyben tartja. Erősen csodálkoznánk, ha abból a 3 millió emberből, akinek anno elvették a magánnyugdíjpénztári megtakarításait lenne bárki, aki rohanna államkötvényt, vagy kincstárjegyet vásárolni.

- Hogy augusztus 20-án kiket hívott meg a magyar miniszterelnök, államalapító Szent István királyunk, a magyar katolikus egyház fővédőszentjének tiszteletére rendezett ünnepségre? Íme a névsor:

Recep Tayyip Erdogan – török elnök, aki a 150 éves muzulmán megszállás szimbóluma, Janez Jansa a „szlovén Trump”, Ilham Alijev – azerbajdzsáni elnök, aki az Orbán által kiadott baltás gyilkost nemzeti hősként ünnepelte. Savkat Mirzijojev – üzbég elnök, Tamím bin Hamad ál-Száni – katar emír, Milorad Dodik – a Boszniai Szerb Köztársaság elnöke, Aleksandar Vucic – orosz barát szerb elnök, Andrej Babis – bukott cseh kormányfő, Sebastian Kurz – büntető eljárás alatt álló volt osztrák kancellár, Szadir Zsaparov – kirgiz államfő, Serdar

Berdimuhamedow – türkmén államfő, és Rusztam Minnyihanov – a Tatár Köztársaság vezetője. Hogy EU-s vezetőt miért nem? Mert ők már nem állnak szóba Orbán Viktorral!

- Hogy a magyar nyelvű művelők milyen találékonnyak? Az eutanázia magyarra fordítva: **várólista**.

- Hogy Horvátország 9 évvel később lett az EU tagja, mint mi, de ott már bevezették az eurót, tagjai az Európai Ügyészségnek. Mi meg ugye rendületlenül megyünk előre, és ismét csak vannak vármegyéink, főispánjaink.

- Hogy a Nemzeti Együttműködés Rendszérének (NER) hazudott világban hiteles elbeszélők szerint létezik olyan kormánypárti országgyűlési képviselő, aki fél, vagy egyáltalán nem meri felhívni az azonos pártállású kisvárosi polgármestert, akiről saját maga állítja, hogy vagy megveszi, vagy megfélemlíti az embereket. Ezek szerint a 133 bátor képviselőnek nevezett Fidesz-KDNP frakcióban is vannak nyulak. Reméljük, ha eljön az idő futni is tudnak/fognak.

- Hogy a kereszténység védelme ma kiemelt

Ön is tudja?

kormányzati feladat. Kinevezett államtitkár járja a világot, és ahol keresztény üldözést lát, felemeli a szavát. Mintha valaki figyelne rá. Ugyanakkor Iványi Gábor egyházát maga a kormány üldözi a leggyalázatosabb módon. És a jelek szerint sok vallásos ember ezt is helyén valónak gondolja.

- Hogy a jászberényi kórházban bezárt a szülészet és a gyermekosztály, ugyanakkor Lázár János felügyelte Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság területén 2 új istálló épül 3,3 milliárd összegért, ahol a vemhes tehéneknek és a növendék marháknak vízagy is rendelkezésükre áll. Mi felnőtt marhák meg csak ámulunk.

- Hogy az elöljáróink mit gondolnak rólunk magyar emberekről?

Kövér László: „az ellenzék tagjai hazaárulók”
Lázár János: „azért jó a közmunka, mert nincs idejük lopni.”
Polt Péter: „a magyarok debilek, sötétek, hülyék.”
Kósa Lajos: „a magyar ember iszákos és ingyenélő.”
Néhai Hegedűs Zsuzsa: „nincs éhezés, mert lopnak maguknak.”

- Hogy a török elnök budapesti látogatása során egy magyar férfi középső újját mutatta Erdogan felé, melynek következtében annak testőrei teljesen jogtalanul leteperték, és bántalmazták. Akit végül a TEK emberei mentettek ki. És nem tudunk róla, hogy berendelték volna a török nagykövetet, vagy tömegek tiltakoztak volna Törökország budapesti nagykövetsége előtt.

- Hogy 15 millió forintot kapott a Magyar Parlamenti Imacsoport a Rogán Antal vezette Miniszterelnöki Kabinetirodától pályázat nélkül. A KDNP-s Vejkey Imre által alapított szervezet parlamenti imareggeliket szervez, nem túl sok eredménnyel. Az orosz-ukrán háború egyéves évfordulóján, idén februárban imaláncot hirdettek a békéért. Eltelt fél év, de a háború jelenleg is tart.

- Hogy ha valaki komolyan elhiszi, hogy bármikor is utolérjük Ausztriát, akkor az alábbi 2022-es számok kiábrándíthatják: Ott az átlagkereset 5.797 euro (2.150.000 Ft), nálunk 1075 euro (398.000 Ft). Ott az átlag nyugdíj 1.623 euro (602.000 Ft), nálunk 470 euro (177.230 Ft).

- Hogy Horvátországban az alkotmány rögzíti, hogy a tengerpart közkincs, amit mindenki

szabadon használhat. Részletszabályozás azonban eddig nem volt, a horvát jogalkotók most elfogadtak egy törvényt, amely egyértelműen megtiltja, hogy bárki pénzt kérjen a strandok használatáért.

- Hogy a magyar állam megvásárolta a Vodafone Magyarországot 660 milliárd ft-ért, a Digit 230 milliárdért. Továbbá tulajdonrészt szerzett a Yettel Magyarországon. Ez hozzávetőleg ezer milliárd Ft. Erre volt pénz, a pedagógusok bérfelzárkózására pedig az EU-tól várjuk a megoldást! Hogy miért volt fontos? Mondjuk azért, hogy amikor esetleg az internet szolgáltatást korlátozni, netán lekapcsolni tartják szükségesnek és célravezetőnek, ne legyen ez egy bonyolult manőver.

- Hogy ebben az országban arra adnak pénzt, amire akarnak! Figyeljünk csak: a kormány 2016-2020 között 8,5 milliárd forintot adott a Magyar Tenisz Szövetségnek nemzetközi tornák rendezésére. Ennek 90 %-a átláthatatlan módon eltűnt. Ezt követően lett a Szövetség elnöke Lázár János, hogy tegyen rendet, adtak mellé előbb 3,9 milliárd, majd később 710 millió forintot adósságrendezésre. Maga az elnök is szerzett 13 milliárdot, mégis csődközeli állapot alakult ki 2022 októberére. És Orbán Viktor Brüsszelben akarja kivizsgálni a korrupciós ügyeket. Itthon nem kéne?

- Hogy nem nyaralhattak Agárdon a Tóparti Sport Hotelben mozgássérült gyerekek, mint korábban sokszor, mert kellett a szálláshely az Iváncsán épülő akkumulátor gyár dolgozóinak. Eközben Orbán Viktor azt harsogja, hogy az EU migráns rezervátumokat akar ránk erőltetni. Ez akkor mi?

- Hogy Orbán Viktor a tavalyi miniszterelnöki eskütételét követően azt mondta:

„ az egész Európában vágtató inflációt terveink szerint Magyarországon először megszelídítjük, aztán megfékezzük. (...) Az eredmények már szeptemberben látszani fognak, év végére pedig tartósan elviselhető állapotokat alakítunk ki addig is, amíg Brüsszel vissza nem talál a józan gazdaságpolitika ösvényére.”

A választás előtt 7,8%-os magyarországi infláció májusban 10%-os volt. Orbán 2022. május 16-án ígérte meg a szelídítést és fékezést, a számok viszont mást mutattak: a májusban még 10 %-os infláció szeptemberre 20 % fölé ugrott Magyarországon.

Miért piros, fehér és zöld a magyar zászló?

Az augusztus 20-i rendezvények hagyományosan a magyar nemzeti lobogó felvonásával és tisztavattással kezdődnek. Hazánk zászlaja három egyenlő szélességű, vízszintes, piros, fehér, illetve zöld sávból tevődik össze. A színek szimbolikáját tekintve a vörös az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelképezi. E hármasszeállítás a forradalom szimbóluma is. A zászló végleges színeit hosszú idő alatt nyerte el. A krónikák szerint a magyarok vörös színű, fekete turulmadárral díszített, később pedig szentek képeivel, így például Szent Istvánéval vagy Szent Györgyéval ellátott zászlók alatt harcoltak. Idővel a vörös-ezüst lobogók következtek el, esetenként az aktuális uralkodódinasztia színével kiegészülve. A maihoz hasonlóbb, vörös-ezüst-zöld összeállítás a XV. században vált gyakorivá. A piros-fehér-zöld színeket az 1848. évi XXI. törvénycikk írta elő. A sávokra 1918-ig magyar címer is került, 1946-49, valamint 1956-57 között Kossuth-címer, 1949-56 között pedig Rákosi-címer volt rajta. A Tanácsköztársaság idején a zászló egyszínű vörös volt.

Fotó: Ramberg / Getty Images Hungary

Az új kenyér ünnepe

Ilyenkor a nemzeti lobogó piros-fehér-zöld színeit felvonultató szalaggal kötik át az új kenyeret is, melyet szintén augusztus 20-án szokás megünnepelni. Ez a kenyér azért becsesebb az emberek számára, mert az aratási időszak lezárultával, az új búzából nyert lisztből készítik el, így a sikeres betakarítást, az értékes termést is jelképezi. Felszélése előtt ünnepélyesen megszentelik. Augusztus 20. egyúttal aratóünnep is. A hagyományos felvonulás során az aratók búza- és mezeivirág-kötegekből készített bábukkal vonultak fel földesuruk, illetve a gazdák előtt. Megannyi településen ma is él az ünnepi menet szokása. E napon szentmisére is sor került, melynek keretében megszentelték és szétosztották az új kenyeret. Mindezt táncos mulatsággal koronázták meg. Apropos, korona - az ünnep kapcsán feltétlenül meg kell emlékeznünk a Szent Koronáról is, hazánk legismertebb, egyben legrégebbi jelképéről.

Fotó: indafoto.hu/takijuve

A Szent Korona és a koronázási jelképek

A Szent Korona a 12. századtól kíséri a magyarokat, és már az Árpád-házi királyok idején is vallási, illetve a királyi legitimitást jelentő uralkodói szimbólum volt. A Szent Korona-tan szerint az ország alaptörvényének és jogrendszerének forrása, jogi személy, és a Magyar Állammal egyenlő. A jelkép igen látványos. Két részből tevődik össze, egy bizánci alsó és egy latin felső részből, melyeket feltehetőleg III. Béla idején egyesíthettek. Aranyból készült, és rekeszszománc képek, valamint drágakövek és igazgyöngyök díszítik. Felső részének képei Isten mennyei, alsó képei pedig földi birodalmát szimbolizálják. A tetején látható kereszt a XVI. században kerülhetett a tetejére. Ferdesége valószínűleg sérülés eredménye. A korona pontos eredete és útja tudományos körökben is folyamatos kutatómunka tárgya. Ismeretes története szerint legalább 11-szer került távol hazánktól. Az MTA BTK TTI kutatócsoportjának *A Szent Korona hazatér. A magyar korona tizenegy külföldi útja* című tanulmánykötete szerint a korona először 1205-ben került ki a Magyar Királyság területéről, és az azt követő mintegy 770 esztendőből 135-öt töltött a hazától távol. Bécsbe, Dalmáciába, Prágába, Brünnebe, Ausztriába, Bécsújhelyre, Grazba, Németországba, két koronázás erejéig Pozsonyba, és végül az USA-ba is eljutott. Az idő jó részében Bécsben volt. A korona 1978-ban sok feltétel árán került vissza Magyarországra, Jimmy Carter elnöksége idején. Kifejezetten a magyar nép számára és nem az államhatalomnak adták vissza, ezért Kádár János nem vehetett részt a hazajuttatás alkalmából rendezett ünnepségen. A korona Moszkvába szállítását megtiltották. Feltétel volt az is, hogy a Magyar Nemzeti Múzeumban állítsák ki a koronát. Napjainkban a jogar és az országalma mellett van az Országházban, és díszőrség vigyáz rá.

Fotó: Wikimedia Commons

Balaton Klub A népszerű „találkahely”

A Balaton Klub Magyarország első, nem ipari funkciót betöltő vasbeton szerkezetű épülete, melyet az akkori amerikai szecesszió stílusirányzatának hatásai szerint építették 1903-ban.

A pesti elit képviselői, egykor Budáról, nevezetesen a Gellért térről hidroplánnal érkeztek a balatonföldvári klubba, mely mostanra visszanyerte akkori, eredeti pompáját.

Eleinte a Balaton Klub székhelyként, vitorlásklubként, majd a harmincas években kaszinóként üzemelt, a második világháború, és az államosítás után pedig gyárüdülőként funkcionált.

1995-ben önkormányzati tulajdonba került, hogy ilyen kalandos sors után ma már magánkézben nyerje vissza régi pompáját, a műemléki elvárásokat figyelembe véve.

A szakszerű felújítás hosszadalmas volt, és sok kompromisszum árán sikerült a műemléki épület eredetiségét megtartva új funkciókat létrehozni, elsősorban az épület belső kialakítását illetően.

Jelenleg az épület földszintjén a legkorszerűbb konyhatechnológiával felszerelt önkiszolgáló étterem, valamint cukrászda és italbár működik.

A kikötő pompázatos látványa, finom étel és -italkülönlegességek, baráti csevegések, kellemes zene, napsütés, egy finom fagyalt, egy jó kávé kortyolgatása tehetik igazán emlékezetessé Mindenki számára az itt eltöltött nyári napokat.

A hajótulajdonosok egyre népszerűbb „találkahelyként” sokakban felmerül a vitorlásklub újraélesztésének igénye ezen a helyszínen.

A közeli jövőben az emeleten elegáns étterem nyílik, ami esküvők, a tervezett vitorlásklub és egyéb rendezvények ideális helyszíne is lehet.

Az épület és a környezetében lévő virágos park Balatonföldvára jellemző elegancia, nagyvonalúság, hagyománytisztelet, látványosság, vendégszeretet, igényesség érzésvilágát hűen tükrözi.

Egyik visszatérő Vendég szerint „hűsége a feleségéhez és a Balaton Klubhoz töretlen. A Balaton Klubot viszont Mindenkinek ajánlani tudja”.

Nyitvatartásunkat követhetik
honlapunkon:
www.balatonklub.hu

Szeretettel várjuk kedves
Vendégeinket!

Mile Andor
Balaton Klub